

manum ut *sensum* ita *intelle-*
ctum excludit & occæcat.

XC.

Advertendo itaque ani-
 mum ad ea quæ sibi magis
 adæquata sunt, clarum fit,
 principio statim per *sensum*
intellectui seu *Rationi*, species fi-
 gurales quætales, quæ semel posi-
 tas, absolutas: motu opus planè
 non habere, intelligo pro-
 pter *Essentiam sui ipsarum*, & in
 nullo respectu & ordine ad
 constituendū esse aliud; ita ut
 verbi gratia: *adamus* semel
 positus, *creatus*, vel, ut jam,
productus; *aurum* semel posi-
 tum, & sic inanimata corpo-
 ra (quæ *specialia*, non verò quæ
aggregativa) ad unum omnia,
 si *omnis motus* cessaret, & in
 ea in æternum amplius non
 ageret, propterea nihil pla-
 nè perderent de *Essentiâ* suâ,
 sed semper id quod essent,
 forma

Ad specie-
 rum figuram
 litteram essen-
 tiam motu
 tum non
 influere.